

W NIEDZIELĘ DNIA 19 GRUDNIA 1802.

Z Wiednia d. 11. Grudnia.

Cesarzowa Jmć d. 7 t. m. o godzinie 5 popołudniu z ukontentowaniem dworu, miała i wszystkich poddanych powita szczęśliwie syna. D. 8 w pół do dwunastej zgromadziła się wyższa szlachta obojey płci w wielkiej antykamerze. O godzinie 12 przybył J. C. K. Mość sam poprzedzony od dworzan, W. Xcia Toskańskiego i reszty Arcy Xiążąt; za nim przybył pierwszy marszałek dworu Xżę Starhemberg, który przy asystencyi dwóch szambelanow Xiążąt de Ligne i Clari zaniósł nowo urodzonego Arcy Xcia na złotogłowię do pierwszej antykamery na drugim piętze. Tam odebrała go Arcy Xiążęca ochmistrzyni hrabina Wirbna i zanieiony został w krześle na pierwsze piętro do przygotowanej do uroczystości chrztu antykamery; tu odebrał go znouwu pierwszy marszałek dworu i zaniósł do drugiej. Gdy J. C. K. M. z W. Xciem Toskańskim i resztą Arcy Xżąt udał się na mo-dlitwę, pierwszy marszałek dworu stanął z nowo urodzonym Arcy Xciem przed wystawionym na ten akt ołtarzem pod baldachem. Patriarcha wenecki, kardynał Flangini, przy asystencyi dwóch prałatow, odprawił akt chrztu.

Arcy Xżę Jmć Karol był chrzesnym oycem, którego zastąpił Arcy Xżę Jmć Antoni. Młody Arcy Xiążę otrzymał imiona: Franciszka Karola Jozefa. Po chrzcie zaśpiewano *Te Deum* przy kottach i potroynym wystrzale z ręczney broni i armat na wałach. W tym samym porządku powrocono z tego obrządku. Jego Cesar: Krolew: Mość raczył się z Arcy Xżętami licznie zebraney na sali ślacheie pokazać, i bawił z nimi aż do godziny drugiej. W wieczor dano z tego powodu bezpłatne reprezentacye na obu teatrach dworskich. — D. 9, 10 i dziś marszałek nadworny Cesarzowy Jmć hrabia Schaffgotsch donosił mężczyznom o zdrowiu Cesarzowy Jmć i nowo urodzonego Arcy Xcia, a marszałkowa hrabina Wratisław damom.

J. C. K. M. raczył półkownika Baut, kawalera orderu Maryi Teresy i komendanta regimientu hrabiego Bellegarde w nadgródę jego wielorakich zasług dla domu Austryackiego przez 42 lat, z całym iego potomstwem do godności barona w C. K. państwach, z uwolnieniem od tacy, tryaskawiey wynieść.

D. 30 Listopada tuteysza szkoła główna przystąpiła do obioru rektora i 4 rokuratorów. Wybrane prokuratorami z narodu Au-

stryackiego Xdza Piotra Ackermana, zakonu Augustyańskiego, doktora teologii i profesora wschodnich języków i pisma S. w opactwie Klosterneiburg; z narodu Reńskiego Henryka Schmidlin, doktora prawa i nadwornego i sądowego adwokata; z narodu Węgierskiego Jana Czagan, doktora medycyny i lekarza w duchownym szpitalu; nakoniec z Saskiego narodu X. Jędrzeia Wenzel, Benytelyna, doktora wyzwolonych nauk i filozofii. Ci zaś wybrali rektorem jednomyślnie X. Gaudentego Dunklera, doktora teologii i proboszcza infularnego kanoników regul. Latteraneńskich w Klosterneiburg, który w roku 1796 już był dziekanem. D/8 t. m. rektor znów obranymi lub potwierdzonemi dziekanami znajdowali się z tego powodu na uroczystej wotywie w kościele S. Szczepana.

W Klagenfurcie otworzone zostały na d. 8 p. m. przywroczone przy tamtejszym liceum teologiczne nauki.

Z Paryża d. 29. Listopada.

Do Rochelli przybył z wyspy francuzkiej okręt Bellona po 56 dniowej żegludze, a że ta wyspa leży o 4000 mil od Francyi, zatem ten okręt upływał po 3 mile na godzinę.

Monitor mieści w sobie wyrok konsularny kasujący listy emigrantów na osadach ułożone. Właściciele nie mogą dobr odzyskać, nieokazawszy, że się od Maia 1792 we Francyi bawili, lub są wymazani z listy emigrantów, albo na koniec, że są w amnestyi obięci.

Listy prywatne z St. Domingo donoszą, o zgromieniu zupełnem Murzynów i całkowitem uspokoiniu wyspy.

Do Hawru przybył z St. Domingo generał Budet na korwecie Jaskotka.

Burze porobiły wielkie szkody w Hawrze, Nancie, i innych okolicach.

Bywszy dyrektor Laharpe nieprzyjął

mianowania na deputowanego do konsulty w Paryżu.

Xiężna Kumberlandska po szczęśliwej kuracyi w Lionie wyjechała do Nicei.

Bywszy konstytucyonista Lally Tollen- dal bawi się teraz niedaleko Bordeaux u ob. Latud iupina.

Karol Haski wywieziony przed kilką latami do Guiany, powrócił na Hollandyą do Paryża.

Liczba radców stanu ma być do 50 pomnożona.

Z Neapolu d. 9. Listopada.

Z okoliczności uroczystości odprawionej tu na d. 4 z powodu zamęścia następcy tronu i szczęśliwego jego powrotu J. K. M. wiele poczynił promocyi. Pomędzy innemi rozdał 6 orderów S. Januaryusza z których jednym Xcia Hellen-Philippstał zaszczycił; mianował także wielu szambelanów, Dam dworu &c. Tegoż dnia jako w dzień imienia naszej Królowej i Króla Jmć hiszpańskiego była wielka illuminacya, która na d. 5 i 6 powtórzoną została. Artylerya naszych twierdz, tudzież eskadry hiszpańskiej stojącej w naszym porcie, bezustannie w tych trzech dniach słyszeć się dawała. Dnia 5 Królestwo Jchmość z całą familią swoją poszli w procesyi do kościoła katedralnego dla uczczenia relikwii S. Januaryusza patrona tej stolicy i całego królestwa.

Z Berna d. 25. Listopada.

Ob. Borio najwyższy kommissarz przy armii francuzkiej przybył do naszego miasta. Ob. Zimerli mianowany został od naszego rządu jeneralnym kommissarzem helweckim do zarządzenia żywnościami przeznaczonemi dla armii francuzkiej. Podług listów z Paryża, wszyscy już prawie nasi deputowani stanęli w tym mieście, lecz nic jeszcze nie donoszą względem rozpoczęcia posiedzeń konsulty.

Ob. Stockar mający się udać z zleceniem rządu helweckiego do Katoryzby przybył do Paryża.

W dniach tych przeprowadzono do arsenału tutejszego, miała pod strażą francuzką 22 armat znalezionych w małych kantonach.

Z Medyolanu d. 21. Listopada.

Wiceprezydent wydał wyrok tyczący się wykonania ustawy pod d. 13 Sierpnia względem popisu wojskowego.

Przez drugi wyrok pod dniem 12 b. m. wydany. Wiceprezydent przyprowadził do skutku wyrok pierwszego konsula, na d. 2 Ventose w roku 9 wydany względem opatrzenia przyzwoitym dochodem gościnni. Simplot, przeznaczając dla niej dobra ziemskie 20,000 liwrow rocznego dochodu czyniące. Procz tego zaś każdemu zakonnikowi płacić będzie skarb 100 cekinow. Mowią iż półki polskie będące na żoździe naszey Rzepltey przeydą na żoźd Rzepltey francuzkiej i do St. Domingo wystane zostaną.

Donoszą z Rzymu, że tam biega pogłoska, że syn Xcia Doria wystany będzie w krotce do Francyi z 4 kardynałskimi kapeluszymi przeznaczonemi dla prałatow francuzkich.

Z Szafhusy d. 27. Listopada.

W kraju Gryzonow spokojność przywroconą została. Jenerał Serras d. 24 powrócił do Zurich. Tegoż dnia przybył tam także jenerał Barbou.

Niektóre osoby zapewniają, że sekretarz angielski More, którego podroz na ląd stały tyle wrażenia zrobiła w Anglii i do wielu wnioskow była powodem, przybył pod cudzym nazwiskiem do Konstancyi, gdzie jenerał Bachman z wielu znaczniejszymi emigrantami szwajcarskimi znajduje się. Czas okaże czyli ta pogłoska jest prawdziwsza od wielu innych, które ustawicznie rozgłaszaia

w Szwajcaryi dla ożywienia nadziei stronników dawnego rzeczy porządku.

Z Londynu d. 26. Listopada.

(przez Kuxhaven:)

Gdy Król mową od tronu zagaił parlament, lord irlandzki Arden przeczytał w imię wyższej adres podziękowania do Króla, który był tylko odgłosem mowy królewskiej. Lord Nelson popierał jego wnioski w następujących wyrazach: Nie mogę nie wynurzyć tego ukontentowania, które czuję w popieraniu podziękownego adresu tak zgodnego z moim sposobem myślenia; cbwytam się nawet chętnie tej okoliczności, dla wyrażenia moiej wielkiej radości z szczęśliwości mego narodu równie jako i z planu rządowego do utrzymania godności i wagi w systemie europejskim. Nie wyczerpała naszych źródeł wojna. Położenie istan kraju jest takie, iżbyśmy nie startą plamę na siebie ścignęli, gdyby nam ten honor wydarto. Francya, która w morskiej wojnie tak w bitwy obfitey pomimo odwagi i woioowniczych talentow nie była szczęśliwą, spodziewa się może przez sztukę i inne środki więcej zyskać; lecz mam w Bogu nadzieję, że przewaga i szczerość W. Brytanii więcej będzie niż równowagą przeciwniejszego postępowania. Bywałem w wielu kratach, widziałem wiele scen między ludzkiej i okropności wojny. Zrobiły one we mnie niestarte wrażenie, jestem więc z całego serca przyłacielem pokoju. Z tem wszystkiem nigdy bym nie głośował na pokoy naruszający by też w najmniejszym względzie chwałę narodową. Na lądzie nawet nie w większym nie było szacunku, jak rzetelność, nieskażony honor, wspaniałomyślne interesowanie się, wielki wpływ dyplomacyczny, handel, wielkość nieprzeparta potęga, i nie pokonana odwaga angielskiego narodu. Korzyści takie sławy nie mogą

bydź stracone. Miko jest slyszec, ze kroki do utrzymania naszey godnosc nie beda zaniedbane w pokoju, a narod wiedzacy, iz rząd zarowno w pokoju jak w wojnie jego tylko szczescie ma na celu, zechce bez watpienia teraz, gdy wyuzdana duma tych z którymi zychcemy w przyjazni, nowe daie powody, dopomagac gorliwie rządowi do utrzymania honoru naszego. Niechcę ja utrzymywac aby dzis woynamią bydź nieuchronnie potrzebną, ale iedynie podług wiadomości od ministrow zafiagniętych óswiadczam, ze o ni wszystko są czynic gotowi dla utrzymania honoru naszego w pokoju. Daruycie zane członki, niedoskonalosci mey mowy, niech wychowanie żołnierskie, które odebrałem, służy wtem za wymowkę.

Lord Grenvill: Przełożone środki czuyności i gotowości są owocami pokoju, w którym zupełnie na interesa Europy zapomniano. Przesen iednemu mocarstwu otwarto pole do dopięcia przez wszelakie sposoby tego, czego wstepnym boiu dokazac nie mogło (Tu lord Grenvill użył nader mocnych wyrazow) Rzucicie oczy, mowil daley, na Rzeplę włoską, i szwajcarską, na Luizyanę i t. d. Pokraiano Niemcy podług upodobnia. Xżę Oranii nader nikczemne wynagrodzenie otrzymał. Ministrowie z niewolniczą powolnością na to wszystko przystali. Znniejsząią ciągle się zbroyną narodową. Uskuteczniąią najwierniey traktat amieński pomimo wszelkich onego pogwałceń. Klucz do Indyy zachodnich Martynika już opuszczoną została. Malta ieszcze w naszych ręku, bo nam iey nikt nie chciał odbierac. Przyladek dobrej nadziei ieszcze nie oddany, ale to tylko przypadkowi należy przypisac. Jest to iedno, iak gdybyśmy poprzyjęgli dadz sobie ręce i nogi w kaidany okuc. Przy takim postępowaniu domagają się ieszcze ministrowie naszego wsparcia, Nieprzezorność i nędzny rozsadek,

niezdarność do ceniemia interesow Anglii połączonych z interesami Europy, niedostatek energii, planu, i nadal rzeczy widzenia, znieważyli Brytanią i podległą ją uczynity. Upadek od nich przygotowany już blizki. Jedna tylko pozostała nadzieia przywołać znowu do styru państwa tych, którzy do tego urzędu zdolne talenta mialy. — Widziemy stąd ze partya grenwillowska zupełnie się poiednała z Pittem. — Lord Carysfort bywszy poseł w Berlinie powtorzył wyrzekania lorda Grenwilla.

Lord Hobart odpowiedział: Zarzuty przeciw rozbraianiu i zwianu woyska są bez fundamentu. Rozpuszczono kilka regimentow, bo ich żołnierze tylko się przez czas wojny służyć obowiazali. Miałę bylibyśmy pewnie innemu mocarstwu oddali, gdyby tak była mądra polityka kazda. Jeżeli Brytaniia wpływ na stłym lazie utraciła, tedy zaeny lord, za którego administracyi ta strata przypadła, nie ma nas o to zbwinac. Zdale mi się także, ze z powodu lordowi nie są tak dalece niezrozumiale polityczności, w których chesny się przy blięciu administracyi znaleźli, aby nie miał wiedziec, ze nasza nieudolność nie zewszystkiem nagany jest godną. Nawet to nie jest wielką zaletą, ze on tak dobrze znaiąc niezdolność naszą wśród naykrytyczniejszych okoliczności uchylił się ze swoiemi talentami, które przy pomocy kolegow iego mogły tylko kray uratowac.

Potem akt podziękowania bez zbierania nawet głosow iednomyslnie uchwalony został z zapewnieniem, ze izba na zalecone przedmioty szczególniey swą uwagę zwroci.

W izbie niższey Irlandczyk P. French wniost adres podziękowania Krolowi.

P. Fox: Popieram adres podziękowania z całego serca; proszę iednak aby stąd nie dzono, iżbym ja miał poiednoczenie Irlandy

chwalić; ale, że się to już stało; życząc więc, ażeby skutek jak najlepszy miało. Mowca utrzymuje (P. Wrottesley) że rękodzielnie w jego powiecie nie są tak kwitnące w pokoiu, jak były podczas wojny. Pozwalam na to, ale Boże uchowaj, ażebyśmy z tego iedynie względu mieli rozpocząć wojnę, aby kilka rękodzielni kwitnęły. Cieszę się z pokoiu; wszak cały naród równie go ze mną pragnął. Pytam się tych, którzy na owczas byli za pokoiem: z jakiej przyczyny pragnęli go na owczas i czemu go dzisiaj chcą zrywać? Pozwalam, żebyśmy i za wojną głosował, gdyby pokoy sławę narodu kaził, ale proszę, aby mi tego pierwey dowiedziono; pozwalam także, że obrona siebie usprawiedliwia wojnę, ale czyliż stan terazniejszy rzeczy jest koniecznie taki? Pokoy jest bezwątpienia stanem najlepszym i najzyskowniejszym, czego przyłt d Francyi dowodzi, lubo i dla nas niemniej jest pomysny. Mowią iuż niektórzy o przywróceniu marynarki francuzkiej, i chcą tym sposobem naszą troskliwość ocucić, ale do tego żadnych przekonujących dowodów nie mają. Francya ma iedynie na celu wskreszenie handlu, możeż to nas uniespokoiniac? My iuż tak d lece wygurowaliśmy, że trudno jest doysdz do rownego stopnia; i gdyby cel iey nawet kiedy miał się odmienić, tedy proszę przekonac mię o tem pierwey, nim na wojnę głosowac będę. Dla czegoż po smutnych doświadczeniach ostatniej wojny na lądzie nową rozpocząć chcemy? Czyliż nam Francya zagraża, czy honor nasz plami? Przypominam sobie ieszcze wyrazy ministra (Hawkesbury) względem pokoiu. Powiedział on żeby przez ten pokoy Europa była w niespokoinym stanie. Pomiimo iednak tego niespokoinego stanu zawarto i potwierdzoną pokoy. Trzebaż go złamac dla tego, że wszystko jest iak przedtem, że stan niespokoiny trwa ciągle. Coż za powody do tego? Czyliż mamy dla tego wojnę poczynac, że się Francya wzmocniła? Coż nam ona zawiniła? Przez coż nas uraza? Odwołują się do powszechnego wołania ludu za wojną. Ja utrzymuję, że to wcale nie prawda. (szemrania) Nie jest to głos narodu, ale krzyki koalicji dziennikarzow. Czyliż podobna, ażeby cały naród wojny dla tego chcieć powinie, że kilku dziennikarzow dla sprzedania więcey egzemplarzy, wyliczają tyfiącami przyczyn wzajemnych między sąsiadem uraz, które się tylko w ich głowach wylęgiy. Inna klasa dostoina wpływem i bogactwy w City mieszkaiąc ma bydz za wojną; ale ia i temu nie wierzę. Za nadto są wspaniali kupcy angielscy, aby mieli własney oyczyźnie życzyć nieszczęścia w tym iedynie celu, aby przedzy swoje szkatuły napelnic mogli. Są iednak tacy ludzie, którzy przez chowanie pieniędzy, upodlanie papierow, pożyczkowe kontrahy wielkie zgromadzali bogactwa; ci dla własnego interesu chcą wojny, ale ia wolalbym widziec leiącą się krew dla nasycenia dumy nowego Alexandra, niż dla zapchania worka kilku łakomcow. Jeżeli chcemy wojnę dla rzeczy małej wagi zaczynac, iesteśmy nieroztropnymi; jeżeli zaś z łakomstwa, źle czyniemy. Otrzymali ministrowie moy przyklask, gdy zawierali pokoy, i spodziewam się, że go zechcą i daley utrzymywac. (Prze- stań, przestań zawołał kanclerz) Nie sądzę, aby ministrowie dla tego tylko zawierali pokoy, żeby go potem zerwali. Mniemam, że ich ożywiało szczere pragnienie pokoiu, i że tego dzis nawet swoim postępowaniem dowiodą. Twierdzą nakoniec, że my niczego od Francyi obawiac się nie mamy, i że nie masz potrzeby dla bezpieczeństwa naszego wojnę rozpoczynac. Potęga Francyi jest więkksza, niżeli ia lub ktokolwiek z Brytanow

mogłby sobie życzyć. Wmieszała się do sprawy wynadgrodzień, i coż w tem niespodziewanego? Niemogliżesmy tego przewidzieć w ten czas, gdyśmy się wahali przystać na lunewilski pokoy? Zdałiśmy na Cesarza, aby sam za siebie traktował; mamyż więc dziłay rozpocznay wojnę dla tego iedynie, że on sam za siebie traktował? Pokoy iest życzeniem wszystkich mądrych i większey części narodu, pokoy iest życzeniem moim.

P. Canning. Gdy cała Europa nie iest w pokoiowym itanie, gotowość do wojny, naylepszym iest środkiem. Mowią wyraźnie o przełożeniach względem Szwaycaryi. Te przełożenia iuż były zapożne; Szwaycaryia iuż była zgwałcona. Porobiliżmyż przygotowania dla dania większey wagi naszym przełożeniom? Chcieliśmy od Austryi woyską na ten czas, gdy ministrowie zwiiali nasze zastępy. Traktat amienski nie zostawił nam żadnego prawa do czynienia przełożeń. Przezeń przyspieszyliśmy los Szwaycaryi. Rossya była skłonna do wdania się za Piemontem, lecz my odmowiliśmy iey naszej pomocy. Gdy Francya nie pokazuje tonu pokoju, iak się należało spodziewać, zaczem pokoy niewart iest pochwały. Okazuią zamiast przyiaźni, wkorzenioną nienawiść przeciw kraiovi naszemu, wzmacniaią się wzdłuż brzegow, i na wszystkie strony rozszerzaią. Musiemy czuć i uzbraiać się. Czyż ministrowie nieopodają za tym systematem?

Lord Hawkesbury: Moy szanowny przyiaciel życzy sobie, wiedzieć, iakiego ministrowie systematu się chwycą. Odpowiadam, że zachowamy też same zasady, podług których zawieraliśmy traktaty. Zaczynamowca (Fox) iuż ie wyszczególnił. Moy przyiaciel, zapomniał powiedzieć, że nie roztropną byłoby, rzeczą dla interesow lądowych bez wsparcia, innych mocarstw wojnę prowadzić, zwła-

szcza gdy warunki traktatu są dla nas korzystnemi. Iest to mądrość umieć oszczędnie rozrządzić i utrzymać żito, aby te lepiej w przypadku użyte bydź mogły. Od czasu ostatecznego traktatu położenie nasze względem Francyi bardzo się odmieniło. Przy tey okoliczności powtarzam, że nie może bydź dla narodu z korzyścią usuwać się od wszystkich związkow z lądem. Narod którego rękodzieta, handel i kraie są tak rozmaite, tak wielkie, nie może się kierować iedynie wyspiarską polityką; zostaie on w związkach ze wszystkimi narodami, których losy obchodzą go bardzo. Naylepszą polityką, iest wysoki systemat dobroci, który szczęścia innych z oka nie spuszcza, obrażonemu pomaga, uciesnionego dzwiga. Czyliż mamy nakształt błędnych rycerzy, w każdym zdarzeniu rzucąć rękawiczkę, i w dzierać się w szranki, kiedy walka nasza iest bez pożytku! Los Polski aczkolwiek wszystkich dotykał Anglikow, nie mogł iednak czynnymi nas zrobić, bo wdanie się nasze bez pomocy lądowych mocarstw nie byłoby otrzymało skutku. Te i inne przykłady służyć nam za przewodnika powiuny. Ministrowie królewscy mają przyczynę utrzymywać przyiaźń z Francją, i zapytuie się każdego znieuprzedzonych widzow, który, z zimną uwagą patrzy się na ląd, stąty, czyli mi gdzie pokaże widoki do dzielnego popierania naszych zamysłow, gdybyśmy chcieli nieprzyiaźni kroki rozpzcąc. (Powszechnie szemranie) W ten czas nawet, gdybyśmy iakowe widoki mieć mogli, nad wielą ieszcze rzeczami zastanowićby się należało. Muszę iednak powiedzieć, że gdyby można było położyć iakową tamę dumie i chuci powiększania się, zwłascza w sprawie wynadzień niemieckich; tedybyśmy zapewne nie zaniechali użyć wszelkich środków, któreby roztropność wskazała. Jakoż oświadczam, 12

nie w tym względzie niesprawiedliwego zwycięstwa nie mogło. Niektóre stany sowiecie wynagrodzone zostały, inne zaś nieco szczupło; lecz gdy raz obcemu wpływowi bramy otworzono, tedy nieuchronną było rzeczą, że interesa musiały wziąć obrotu nie miły. Życzę pragnącym odnowienia związków z lądem nie zapominać, iak łatwe one są do zerwania. Nie słusznie bym czynił, gdybym chciał iakie nadzieie obudzać; powinna znać izba, iak ważną jest rzeczą unikać ile możności wojen. Chciałbym aby mię zrozumiano; mówię, że jeżeli w dzisiejszych okolicznościach można z chwałą pokoy utrzymać, zawsze go nad wojnę przenieść należy. Zda mi się, że po 10 latach zapasow pokoy jest pożądanym by też i pod mniejszymi warunkami. Szanowny głos narodu każe się spodziewać energii w przypadku wojny. W iakie związki weszliśmy z Francją. Z tego się nie mogę tłumaczyć, ale robić kto przełożenia chcąc czego dopiąć przemocą. Żadne z nieszczęść Szwajcarskich nie może być przypisane naszemu rządowi. Nie mogliśmy iey ratować, chyba tylko iątrzyć przeciw ukazom francuzkim. Niemasz nademnie większego czciciela wielkich talentow i zasług Pana Pitta, ale ostatni rok iego urzędowania okazał, że i najwięksi ludzie nie potrafią władać losami. Gdy on złożył urząd, następcy iego znaleźli się w naykrytyczniejszym położeniu. Skutek wojny był nieszczęśliwy i lubo rozprawa pod Kopenbągą ukończyła kłótnie z mocarstwami północnymi, z tem wszystkiem po iey nawet bitwie i pozgorze Pawła I. nigdy nie było trudniejszy negocjacji iak z Rosją, ażeby ulubionego systemu zbrojney neutralności odstąpiła. Powodzenia nasze w Egipcie zapewniły nam skutek pomyślny; lecz to są wszystko przypadki. Mowa królewska załeca środki bezpieczeństwa, lecz nie po-

większenie woyska. Zastanowimy się w dalszym czasie czego do bezpieczeństwa potrzeba. Siła nasza dzisiejsza jest większa niż kiedy. Mój przyjaciel powiada, żeśmy iedynie polegając na spokojnym duchu Francji traktat zawarli. Ja jestem przekonany, żeśmy nie dla tego z Francją traktat robili, owszem pewni byliśmy, że ona dla tego zawarła pokoy, aby go zerwała w pomyślniejszej chwili. Dzisiejsi ministrowie utrzymując dotąd dzielnie honor narodowy, sprzeciwiają się wszelkim zamachom, utrzymując pokoy, poki tylko honor i bezpieczeństwo pozwoli. W dzisiejszych okolicznościach pokoy jest lepszy niż wojna.

P. Windham: Zda mi się, iakoby znaczny mówca (Fox) utracił wszystkie siły swojego umysłu, i zapowrotem z Paryża odmienił zdanie o rewolucji francuzkiej. Ta rewolucya niegdyś w iego oczach niewinna i konieczna obaliła wszystko, cokolwiek iey było na drodze, zrucila nawet Xcia Toskańskiego, w którym z początku rewolucji przyjaciela miał. Pytają mię, dla czego upadek Anglii rokuie. Nic w tem dziwnego; bo gdyby zmarły przed 10 latami Anglik zmarłych wstał, i dowiedział się, że z 20 znanych przedtem narodow ledwie 4 lub 5 swą niepodległość utrzymały. (Tu mówca użył pader mocnych wyrazow) zapytałby się z westchnieniem: coż się z Anglią stanie? Czyliżby się nie troskał, że przywzrastającym z liczbą ginących niebezpieczeństwie i Anglii na podobny los nie przyjdzie. Jest to łachownicze pytanie, na które Cocker (Valentin Heins) odpowiedzieć może: Jeżeli iakie mocarstwo w tak krótkim czasie tak wielki zrobiło postęp, i tyle państw podbiło, iakże wiele potrzebuie czasu do ujarzmnienia reszty? Gdy mogło z 24 mill. tyle dokazać, a czegoż niedokaze z 50 lub 60 mill. ludzi! Zda mi się że P. Fox jest przyjacielskim

ambassadorem Francyi, gdy się zapytaie w czemby Francya traktat amieński zgwałciła. Francya jest czynna. Zbudowała 6 liniowych okrętów i 7 fregat, sprowadziła 10,000 beczek konopi. Ci którzy życzą położenia granicy wzrostowi, zostali nazwani pragnąciami krwi i burzycielami pokoju. (Tu znówu mowca użył mocnych wyrazów.) Do roztropności należy temu zapobiedz. Nie można mieć nadziei, ażeby się, które z lądowych mocarstw obruszyło, jeżeli Anglia nie da w tem przykładu; woła oto bezpieczeństwo narodu; kraj, naród cały powinien wszystkimi siłami wspierać usiłowania rządu, a niebraknie sposobow do obudzenia powszechnego zapału. Sambym się podjął wzruszyć nawet jakobina, iakożkolwiek mało go z inney miary cenię. Nie można inaczej tylko bydź: *aut Caesar, aut nihil*. Uważam Brytanią iak ow okręt na piaskach goodwińskich osiadły, i od morskich wałow potłniony. Powtarzam tu słowa umierającego Chatama, gdy o hańbiącey ulegliwości Brytanii zedrżeniem powiedział: "Wolałbym raczey ostatnią koszulę przedadź, nizeli na to przystać., Te wyrazy malują moje uczucie nad dzisiejszym stanem narodu.

P. Fox: Mowca mię nie zrozumiał, mówiąc, że ja nie uważam Francyi za niebezpieczną. Widzę ja niebezpieczeństwo i bardzo mię to smuci. Ale wzrost Francyi jest przestępstwem, za które mowca i jego współnicy odpowiedzieć powinni.

P. Addington: Język rozpaczający przyjaciela mego jest wcale niestosowny do dzisiejszego położenia kraju, i zapewne mało kto nań przystanie. Rownie niestosowne przytoczenie Anglików przed lat 10 zmarłych. Ja nie widzę tak wielkiej polityczney zmiany w ostatnich 14 latach. Francya powiększyła granice, ale nie siły. Mowią o wielkiem

zmniejszeniu armii i marynarki. W r. 1786 mieliśmy 115 okrętow woiennych, dziś ich jest 207. W r. 1792 mieliśmy 23 okrętow liniowych i 15,000 maytkow, dziś 55 okrętow liniowych i 46,000 maytkow. Nasz handel rękodziela kwitną. W r. 1800 wywieźliśmy towarow za 23 mill. a w r. 1801 za 27½ mill. Nasze nie hipotekowane długi, które wynosiły do 23 mill. już się do 14 mill. zmniejszyły. Honor narodowy nie niecierpi. Ministrowie pragną pokoju, ale nie lekają się wojny. Ubolewam, że chcą ducha niepokoju wzniecić. Wojnę sędzę bydź straszliwym nieszczęściem, lecz hańbę ieszcze straszliwszem.

Wielu członkow potem mówiło, nakoniec adres podziękowania o godzinę 12 wnoocy jednomyślnie uchwalono.

Okręt holl: wschodnioindyjski *Vryheid* rozbił się blisko Dowru płynąc do Batavii.

D. 23 ob. Otto miał audyencyą pożegnania, z której okoliczności jenerał Andreosy dał ucztę. Ten jenerał znajdował się na krolewskiej mowie w izbie wyższej. Na ostatniej audyencyi oddano Krolowi w przytomności lorda Nelsona adresa podziękowania.

Rząd Bengijski wystął P. Churchilla agentem do wyspy francuzki dla zażalenia się na bezprawia korsarzow francuzkich.

W izbie wyższej lord Norfolk oświadczył, że proces spiskowych wkrótce się rozpocznie.

Gdy Jenerał Andreosy był pierwszy raz Krolowcy przedstawiony, spytała go, czyby nie był Korsyktanen. On odpowiedział, że jest urodzonym Francuzem, że jest w służbie lat 29, i pochodzi z familii Medyceuszow.

Nasze dany noszą teraz pître wstęgi, zwane *de l'Andreoff*. Dla P. Bonapartowcy postano sad wiele rzadkich roślin.

W H. niferze kazął Bonaparte obok francuzkiej zatnąć angielską banderę na okrętach.

Jenerał Hilloway, który urządzał wojśka tureckie, powrócił tu z Konstantynopola.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 19 GRUDNIA 1802.

Dalszy ciąg Patentu względem stempla.

Względnie na charakter osobisty wyznaczają się do tej klasy osoby następujące.

1. Arcybiskup i.
2. Xiążęta. W tedy także kiedy do stanów iakiey dziedziczo - kraiovey prowincyi nie należą.

Oraz dla dokumentow następujących.

3. Pozwolenia na utrzymywanie iakiey kaplicy prywatney, albo domu modlitwy prywatnego bez różnicy religii.

4. Dyplomata względem wyniesienia do stanu szlacheckiego.

5. Nadanie iakolatatu albo indygenatu w stanie grałowskiem.

6. Konfirmacye huckupow in temporalibus.
7. Listy lenne i lenne indulta dla stanu baronow, hrabiow i xiążąt.
8. Przywileia na handel ryczałtowy czyli hurtowy i fabryki.
9. Przywileia na wiekopomne czasy.

Dziesiąta Klasa na 40. ryń.

Przepisuje się dla dokumentow; które podług wartości pieniężney klasyfikowane być muszą na sumię przeszło 20,000, do 40,000 ryń.

Tudzież dla dokumentow następujących.

1. Dyplomata względem wyniesienia na stan szlachecki.
2. Nadania iakolatatu lub indygenatu w stanie księżecym.
3. Konfirmacye Arcybiskupow in temporalibus.

Trzynasta klasa na 80 ryń.

Wyznaczona jest szczególnie dla dokumentow, które się klasyfikują podług warto-

ści pieniężney, a to na sumię przeszło 40,000 do 80,000 ryń. Jakoż nakoniec.

Czternasta klasa na 100 ryń.

Jest tylko dla dopiero rzezonnych dokumentow pieniężnych przeszło 80,000 ryń. postanowiona.

§. 24. Za należyte użycie stempla według przepisanej klasy w odpowiedzi są nie tylko dokument spisujący, ale też.

a) Ci którzy takowe dokumenta ku własnemu zabezpieczeniu albo zapłacie, lub na miejsce kwitu przyjęli.

b) Ci w których imieniu i pod onychże podpisem iaki dokument podany będzie.

c) Kuratorowie i prawnicy w to wchodzący, to jest, ci którzy imieniem swoich stron niestemplowane, albo pisma niestosownie do ustawy stemplowane podają.

d) Buchalterowie, inspektorowie, dyrektorowie i kalkulańci względnie na dokumente te, co dopodległego ich cenzurze lub rewizyi rachunku załączone są, jeżeli rachunki ciż pomimo niedostającego, albo stemplu niestosownego do klasy, zweryfikowawszy, defektu zgodnie z przepisem niewytknęli i niewykazali.

§. 25. Na wykroczenie przeciw niniejszemu przepisowi stanowi się za karę:

Na wydającego lub dokument wydających, jeżeli takowy żadnym stemplem opatrzonej nie jest, ilość w dwadzieścia nasob, a jeżeli mniejsza klasa nad przepisaną byłaby użyta, ilość w dziesięciokrotność, ile stempel stosowny do klasy wynosi.

Przytym w obydwóch przypadkach stosowny do przepisu stempel dodany być musi.

Na osoby zaś w poprzedzającym §. 24 lit. a) b) i c) wyrażone, które w rzecz wchodzi, na każdą z nich dla zaniedbanej przez siebie bacznosci, ilość w dziesięciokrotność powyższego sztrofu.

Officialisci prywatni pod lit. d) wyrażeni ukarani być mają za każde niedowryżenie, jeżeli wykroczenie przeciw ustawie zasada się na opuszczeniu zupełnie stempla użyciu w czworonasob, a jeżeli na zaniedbanym użyciu stempla do klasy stosownego w dwonob ilość przepisaney należności stemplowey.

Urzędy taxalne uzyskać mają w swej ilości te sztrofy podług przepisu §. 3 i 4.

To samo uskutecznią także bez wyjęcia inne zwierzchności i urzędy monarchiczne; stronie przyzwoitej karę, której podpada, przez notę oznajmia, a zarazem o takowymże przypadku administracyi dochodowey w głównym prowincyi mieście postanowienie oznajmia, potym z uzyskanych w swej ilości sztrofów stronę zakwitowawszy, oneż bez długiej przewłoki w ręce administracyi dochodowey oddadzą.

Jeżeliby strony sztrofów złożyć niechciały muszą taxalne i inne urzędy monarchiczne zwierzchności uczynić doniesienie do przerzeczoney administracyi, ażeby karze podpadające mu formalną nocę zastawszy, ilość kary, jeżeliby się jeszcze i wtedy nie powodował, drogą przyzwoitą przez fiskusa uzyskać mógł.

§. 26. Ze wszelkich takowych sztrofów przez zwierzchności lub inne urzędy monarchiczne do administracyi dochodowey wniesionych, albo na ich doniesienia przez nocę pomienione uzyskanych, otrzywać mają w nagrodę zwierzchności albo officialisci dzieśięć od sta.

§. 27. Innym donoscicielom o jakim dokumencie niestemplowanym, albo na stemle stosownym do klasy spisany, coby jeszcze u sądu albo urzędu nie był produkownym, lecz wcale jeszcze nieznanym był, albo chociażby od instancyi, urzędu albo iakiejkolwiek zwierzchności istotnie był rozpoznawany, wzgląd jednak na niewłaściwy albo całkiem brakujący stempel miany nie był, zapewnia się trzecia część, i tenże sam udział także aprehendentowi, a jeżeliby denunciant i aprehendent jedną i tą samą miał być osoba, temuz dwie trzecie ilości z sztrofów za doniesieniem i wspólną robotą uzyskanych po otrzymaniu sądowych i innych unkosztów, jako też quote fisci zapewniają się.

Imie donosciciela, gdy tego żądać będą, należy w sekrecie utrzymać, i wydać mu za kwitem część należytą przez zwierzchność tę, której doniesienie uczynione było; przy tym jednakże rozumieć się ma, iż pisane doniesienia bez podpisu imienia, albo pod nazwiskiem zmyślonym, przez co doniesienie same z siebie jest podejrzanym, ku żadnemu użyciu służyć nie mogą.

§. 28. Doniesienia względem wykroczenia w rzeczach stemplowych, mogą być do postanowionej w każdym kraju tabakowych i stemplowych intrat administracyi, albo też do kommissarzy i rewizorów dla dozoru po wszystkich cyrkulach ustanowionych uczynione. Ci są upoważnionymi, jeżeliby im dokument wadę mający nie zaraz był pokazany, lecz tylko o nim doniesienie uczynione, domagać się od mającego wręku ten dokument o pokazanie onegoż; czemu, gdyby się tenże przeciwieć miał, wezwac zwierzchność o pomoc, i tak dokument pozyskać.

A gdyby mający go wręku nawet i w tedy powodować się niechciał, droga do tego prawa przyniesiony być powinien.

§. 29. Dokumenta takowe muszą przez kommissarzy albo rewizorów, do administracyi, być przesłane, a te z powodu wydanego przypadku nocą uformować, i takową tak przyymającemu, jako też dającemu od siebie niedostateczny dokument postać mają. Wskazani na opłacenie sztrofu mają tenże u siebie włożony w przeciągu 4 tygodni u administracyi nocą formułą złożyć lub z powodu zaszytych może okoliczności osobliwych o darowanie kary drogą łaski upraszać, a zatym prozbę do dyrekcji dochodowey napisaną u tey administracyi dla dalszego oneyże z relacyą zaktami zgodną przestania podać, która nocę wydała, albo gdyby się ciż niewinnymi być sądzili drogą prawa fiskusa powołać.

Po 4 tygodniach upłynionych więcey nie będą słuchanemi, i sztrofy przez fiskusa sądownie już uzniskane być muszą.

§. 30. Kto officialiscie iakiemu, lub dozorey z powodu sprawowanego urzędu w rzeczach dochodu stemplowego ofiaruje podarunek, ten w dziesięciokrotność wartość albo ilość tego podarunku za karę opłacić ma.

Officialista zaś lub dozorca, co takowy podarunek przyjął, nie uczyniwszy nitychmiast o tym swej przełożoney zwierzchności, albo w niedostatku oneyże zwierzchności mieyscowey doniesienia, i nie kazawszy sobie dać

z powodu tego doniesienia z dokładnym i iasnym dnia i godziny oznaczeniem, kiedy toż uczyni ne było, zaświadczenia, od prawiony natychmiał byđż powinien.

W przeciwnym zaś razie temuż podarunek natychmiał, o którym oznaymił, wraz z trzecią częścią zachodzącego sztrofu, ile takowy uzyskany będzie, wydany byđż ma.

§. 31. Jeżeli wykroczenie przeciw ustawie przez pięć lat ukryte zostawało i niewiadome, albo też, iż należytość sztrofu do uniwersitu stosowna wymożona nie była, kara ma byđż za zadawnioną uważana, i wykraczający do tżyte więcej pociągany byđż nie może, i tylko ilość stempla, który podług ustawy użytym byđż miał, nie mogącego byđż zadawnionym, dodatkowo uzyskać należy.

§. 32. Jeżeli zasłużona kara pieniężna od iedney lub drugiey strony z przyczyny chudopacholstwa uzyskana byđż nie może, wykroczenie przeciw ustawie aresztem i robotą publiczną w tym wymiarze, iż za każdy dzień roboty ieden ryń. porachowany będzie, ukarać należy.

Administracjom intrat tabaczych i stemplowych nadana jest w powyżey wyrażonym przypadku moc, iak tylko ilość kary 8 ryń. nie przenosi, postąpić sobie natychmiał podług niniejszego ustawą postanowionego przepisu; jeżeli iednak robota za karę wypadnie nad dni 8 na ten czas akta muszą w tey mierze do kr: sądow szlacheckich byđż oddane, które z nich na fundamencie niniejszego uhiwetsału bez zwłoki wszelakiey sądzić będą powinny.

§. 33. Do przedaży papieru stemplowego upoważnione będą wszystkie monarchiczne kassy dochodowe tudzież kassy nie których regulowanych magistratow, iako też dochodow tabakowych, dystryktowi składownicy, i subferlegerowie wraz z trafikantow liczbą do tego potrzebną.

Urządzenia, iakie w tey mierze podług różnego stosonku okoliczności w każdej prowincyi za potrzebne uznane będą, zostawiają się naszej kamerze nadworney, i nadworney instancyi finansowey.

Właśnie też nadworna instancya oznaczyć ma zapas ku przedaży, który ma byđż udziałem różnych urzędow, co się im przedaż papieru stemplowego powierzy, za ich pracę, wydatek z gory łożony i ich bdpowiedzialność.

§. 34. Oprócz przedaźników iak się wyżey rzekło przez administracyą dochodową przyzwoicie listami pozwolenia na piś nie upoważnionych, nikt przywłaszczać sobie niema przedaż papieru stemplowego publiczną lub tegoż handel pod karą konfiskaty. Tym mniej zaś przedawać papier stemplowy, za wyższą kwotę nad tę, iaką klalla oznacza pod karą 50 ryń.

Jeżeli strona iaka żadać będzie piękniejszego lub papieru większego formatu albo pargaminu, wolno oneyże będzie tegoż iakikolwiek gatunek podać administracyi dochodow stemplowych, i wybicia potrzebnego stempla za należytości opłacidniem domagać się.

(Reszta potem.)

D O N I E S I E N I A.

W Drukarni Jana Maia w Krakowie wyszedł na Rok 1803 *Kalendarzyk kieszonkowy*, zawierający w sobie procz zwyczajnego kalendarza obok z francuzkiem: 1) Genealogią; 2) Apogtegmami, czyli powieści dawnych Polakow; 3) O charakterze iakio sposobie myślenia: potoczne uwagi tyczące się charakterow pćci; charaktery różnych narodow; 4) Obraz Londynu: Zabawy i rozrywki Londyńczykow; Więzienia za długi; przykłady zbytku i dziwactw angielskich; 5) Rachunek siodmakow; 6) Odchodzące przychodzące poczty w Krakowie. Ten Kalendarzyk dla Stempla 24 gro: wynoszący, kosztuje w papier oprawny i na pięknym papierze drukowany *Zł. pol. 2 gr. 12.* W lepszych zaś oprawach jest na różne ceny.

Tamże znajduje się Kalendarzyk dla Pćci piękney na rok 1803, z dowcipnemi zagadkami wierszem i zabawnemi anekdotami prozą, po *Zł. pol. 2* w papier oprawy, a w lepszych oprawach na różne ceny.

Tudzież Kalendarz ścienny po 24 gro.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey oznaymnią tym Edyktem Panom *Xm. Klemensowi* i Janowi Branickim; Michałowi i Alexandrze Ogińskim małżonkom; Michałowi Przeddzieckiemu; Dominikowi, Kazimierzowi, Antoniemu, Jackowi, Marcinowi Pieniążkom i Maryannie z Jezierskich Pieniążkowy; Woyciechowi, Wiktoryi, Jerzemu i Stanisławowi Warzyckim; Stanisławowi, Onufremu, Kałietanowi, Alexandrowi, Kazimierzowi, Ignacemu, Jozefowi i Maryannie z Czernow; Ursuli z Wielopolskich; Karolinie z

Tarnickich; Kaietanowi i Annie z Kołaczkowskich Szembekom, sukcesorom niegdy Jozefa Kalinowskiego; Ignacemu, Adamowi, Janowi, Jozefowi, sukcesorom niegdy Ludwika Kalinowskiego; Sewerynowi, Justynie, Franciszkowi, Klarze, Paulinie, Tekli, Elżbiecie sukcesorom niegdy Marcina Kalinowskiego; Alexandrowi, Jadwidze z Błońskich Kalinowskim, sukcesorom Alexandra Macieja Borzęckiego; Piotrowi, Maryannie, Ludwice, Honoracie Borzęckim, sukcesorom Franciszka Borzęckiego z Maryanny z Pocielow córki; Emerencyannie z Warszyckich najprzod Ludwika Pociela, potym zaś Jozefa Montmorans żonie; Adamowi i Walentemu Męcińskim; Ewie z Męcińskich Hr. Miłachowskiego małżonce; Jozefowi, Woyciechowi, Katarzynie i Konstancyi z Męcińskich sukcesorom Michała i Anny Warszyckich; Stanisławowi, Jerzemu, Teresie i Barbarze oraz Kazi nierzowi Warszyckim; Domicelli Wierzbowski najprzod Kazimierza a potym Michała Warszyckiego małżonce; Stanisławowi Warzyckiemu; Jerzemu Warszyckiemu, Emerencyanie Warzycki; Annie Warszycki; Szymonowi i Bonawenturze Tartom; Ewie z Tartów Pana Dębowskiego małżonce; Konstancyi Pana Gawrońskiego; Katarzynie Pana Jozefa Tarczyckiego; Salomei Pana Antoniego Bobrownickiego, Zuzannie Kostantego Gostkowskiego i Angeli Jozefa Gotuchowskiego małżonkom z Jordanow sukcesorom po głowie Barbary Warszycki; Teresie Jordanowy, Jozefowi i Rozalii z Kotkowskim Jordanom; Wincentemu i Annie Jordanom, Antoniemu i Katarzynie Jordanom; Kazimierzowi, Janowi, Rogadyanowi, Hermolaowi, Felicyanowi, Magdalenie, Annie z Zielińskich; Janowi, Maryannie, Katarzynie, Franciszkowi i Mikołajowi Jordanom; Kazimierzowi Wężykowi Rudzkiemu, Jerzemu, Jakobowi, Albino wi, Franciszkowi i Maryannie z Morskich; Ignacemu, Samuelowi Magdalenie, Joannie, Zuzannie, Zofii i Maryannie z Pietruskich Rudzki, tak też sukcesorom z Jadwigi z Wężykow najprzod Trembiński a potym Nestorowiczowy; Stefanowi i Kazimierzowi Nestorowiczom: iż Panowie Jozef i Maksymilian Hrabowie Odrowąż Siedlnicy bracia do tuteyszych Krolewskich Sądow na przeciw nim żalobę względem przywrocenia terminu do założenia appellacyi przeciw dekrétowi zjazdowemu na grupie dobr Konstantinowa dnia 14 Lutego 1780 wysztemu, iako też przeciw dekrétowi Trybunalskiemu Lubelskiemu roku 1782 w interesie sukcesyji po Karolu, Jozefie Hrabach Siedlnickich zapadtemu podali, i pomocy sądowej nie

sprawiedliwość wymaga doproszali się.
Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości, gdzie obżalowani zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych się znajdują, onymże adwokata tuteyszego P. Madana z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończonym będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem się upominają, aby w przeciągu dni 90 lub sami Excypowali, albo jeżeli mają jakie prawa swego dowody, te ustanowionemu zastępcy wcześniej przesłali, albo nakoniec inacego sobie zastępcę obrali, tego Sądowi tuteyszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używili, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzą, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Golaszewski.

Purtscher.

*Münch. Z Rady C. K. Sądów Słacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej
W Lublinie d. 30. Września 1802.*

Skanek.

Stosownie do wysokiego rozporządzenia gubernialnego pod 12tym Października b. r. odprawi się w mieście Skalmierzu 28 Grudnia b. r. w zwyczajnych godzinach przed i popołudniowych licytacya dzierżawy tamteyszego targowego i mieyscowego, tudzież poboru od wina na 2 lata i 10 miesięcy, mianowicie od 1 Stycznia 1803 do końca Października 1805 a na cenę roczną od pierwszych dochodow 174 ryń. 57 kr. od poboru wina zaś 44 ryń. do obwołania podane zostaną.

Ochotę dzierżawienia mający, procz żydow od tey licytacyi wyłączonych, stanawszy zatym na wyżej pomienionym dniu w Skalmirzu, opatrzyć się mają totą częścią ceny fiskalney na zakład, które przed licytacyią zaliczyć potrzeba, gdzie im taryffa wybierania targowego i mieyscowego, tudzież poboru od wina do przyezrenia podana będzie, która w tuteyszej cyrkularney kancelaryi codziennie przyezrzana być może.

W Krakowie 18 Listopada 1802.

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduje się drugi dodatek.)

DODATEK DRUGI

DO Nru. 101.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 19. Grudnia 1802.

DONIESIENIA.

MY FRANCISZEK WTORY,

Z Bożej łaski obrany Cesarz Rzymski po wszystkie czasy pomnożyciel Rzeszy, Król Niemiec, Węgier, Czech, Galicyi i Lodomeryi, &c. Arcy Xiążę Austryi, Xiążę Burgundy i Lotharyngii, Wielki Xiążę Toskański &c. &c.

Uznaliśmy za rzecz potrzebną nadać proste i bezpieczniejsze rozkazy na krochmal i dziające urządzenie taxom stemplowym stosownie do wcześniejszych rozkazów na krochmal i puder w naszym stołecznym i rezydencyonalnym mieście Wiedniu, a zaś względem reszty we wszystkich naszych niemieckich, czeskich, i galicyjskich królestwach i krajach postanowionym; dla tego znosząc teraz wszystkie o tym będące przepisy, i zaczawszy od 1go Grudnia we wszystkich naszych niemieckich, czeskich i galicyjskich krajach dziedzicznych, mianowicie w Austryi niżej i wyżej Anizy, w Czechach, Morawie, na Śląsku, w Sztajermarcku, Karyntni, Karnioli, Gorycyi, Gradyszce, tudzież w Galicyi zachodniej i wschodniej, z obciążeniem handlowego miasta Brodow, i cyrkułu bukowińskiego, następujące prawidło przepisujemy, i rozporządzamy:

Względem krochmalu i pudru.

§. 1. Wszystkie krochmal i puder, w śród linii rogatkowych miasta rezydencyonalnego Wiednia i miasta stołecznego każdej prowincyi, i po ich przedmieściach, mianowicie: w Lancu, Pradze, Bernie, Gracu, Klagenfurcie, Laybachu, Gorycyi, Krakowie, i Lwowie spostrzebowany, i czyli z tej samej lub z innej prowincyi przywożony podlega taxie stemplowej od każdego funta, bez różnicy przymiotu, po krzyżcarow trzy.

§. 2. Ten towar niewolno inaczej sprzedawać tylko zwyczajnych paczkach papierowych, po funcie, pół i ćwierć funta podług woli fabrykanta, lub sprzedającego trzymających, które w dowolnej ilości do stemplowania przynoszone być mogą.

§. 3. Jeżeli ten towar z kąd inąd przywożonym bywa; tedy na liniach rogatkowych miasta, lub w najbliższym do tego wyznaczonym urzędzie bankalnym, należyce podany, ztamtąd jeżeli jest zagraniczny do głównej komory celnej dla zwyczajnego wykonania urzędowego przepisu odesłany, i nareszcie do urzędu stemplowego przystawiony być powinien. Jeżeli zaś krajowym jest fabrykantem; tedy odsyła się prosto do urzędu stemplowego.

§. 4. Krochmal i puder przywozić można do miasta, lub na własną otrzecbę, lub na sprzedaż, lub też dla wyprawdania go za obwód miasta: o tym powinien sprzedawający podać urzędowi stemplowemu oświadczenie na piśmie.

W pierwszym przypadku, będzie towar w głównym urzędzie stemplowym ważony, i taxa stemplowa, według wagi na ogół wziętej szporko zwany (to jest: bez odtrącenia tary czyli wagi tego, w czym jest zapakowany) za daniem kwitu odebrana, którego to kwit służy dla swego wywozu w przypadkach wizytacji chować powinna.

W drugim przypadku, tym samym sposobem waży się; ale ponieważ się tylko w paczkach sprzedawać może, które do stemplowania przynoszone, i przy tejże sposobności tary opłacane być muszą, przeto wypadającą wagę na podanym oświadczeniu zapisać, toż prosz

nazwiska osoby sprowadzającej, i pomieszkania iey, w książkę umyślnie do tego sporządzoną zanotować, towar zaś sronie z oświadczeniem razem w tym celu wydać należy, ażeby przynosząc paczki do stemplowania, podawała go urzędowi stemplowemu dla wpisania w urzędowych rejestrach wagi stemplowanych już paczek (od sunny sprowadzonego towaru, ażeby urząd zawsze dokładną mieć mógł wiadomość o tym, u których osób krochmalem i pudrem handlujących i wiele jeszcze krochmalu i pudru do stemplowania pozostało.

Jeżeli osoba handlująca jest znajoma i pewna; tedy nie potrzeba zabezpieczeniu opłaty, bo taka powinna się bez tego pociągać urzędownie co mieściąc do porównania należytości stemplowej.

W przeciwnym zaś razie należy opłatę stemplową przed wydaniem towaru za etnie złożyć w urzędzie, której odebranie na wzmiarkowanym oświadczeniu potwierdzone, a kiedy paczki do stemplowania przyjdą, porachunek uczyniony być ma.

W trzecim przypadku, pieczętuje się towar, i odsyła z paletem wywozowym do komory pogranicznej. Za takowy palet płaci się kartkowego trzy korucary do kassy stemplowej.

§. 5. Jeżeli puder lub krochmal sprowadzając do miasta niebędzie podany, a potem utajone sprowadzenie odkryte zostanie; tedy towar przepada, lub kiedy go już niebędzie, wartość podług powszechnej ceny sprzedażowej po odtrąceniu taksy stemplowej w gotowiznie złożona być musi.

§. 6. Za krochmal i puder, w stemplowanych już paczkach lub woreczkach z miasta wywieziony, w żadnym przypadku opłacone stemplowe powracać się nie będzie.

§. 7. Jeżeli krochmal lub puder bez woreczkow lub paczek, albo też w niestemplowanych woreczkach, lub paczkach jakimkolwiek sposobem przedawany będzie, lub jeżeli takie woreczki i paczki z krochmalem i pudrem niestemplowane po sklepach, lub też w domach prywatnych nadybane zostaną; tedy tak przedający, jako i kupujący, tudzież handlarz pośredni, lub srona prywatna, u której woreczki znalezione, a to wszyscy z osobna podpadają karze dwadzieścia razy należytość stemplową wynoszącej: a oprócz tego towar znaleziony konfiskowanym być ma.

Gdyby zaś przedający był porządnym fabrykantem pudru i krochmalu, lub osobą do przedawania tego towaru upoważnioną; tedy mu pierwszy raz podwojną karę, to jest: summe czterdzięści razy należytość stemplową wynoszącą w pieniądzech nałożyć, a za drugim dostrzeżeniem procz opłaty pojedynczych grzywien utratą wyrobku, lub prawa ukarać go należy.

§. 8. Donosciciel, jeżeli dowiedzie, że kto przeciwko temu przepisowi puder i krochmal przedawał, lub kupił, lub że gdzie w jakim miejscu tenże towar w niestemplowanych woreczkach, lub paczkach na sprzedaż trzymany bywa, dostanie połowę grzywien, i wartości konfiskowanego towaru, po odtrąceniu kosztów inkwizycyjnych, części fiskalnej (*quota fisci*) a gdyby kupujący sam donosił; tedy mu procz tego daruie się kara, na którą sam był zatrudził.

W obydwóch przypadkach i nie donosciciela na żądanie utajone będzie.

§. 9. Tabakowi, i stemplowi urzędnicy, i rewizorowie, lub strażnicy mają moc wzywania składów u fabrykantów krochmalu i pudru, tudzież kramow i schowków u osób tenże towar na sprzedaż mających, a to z własnego donystu, bez poprzedniczego dobieżenia; pomieszkania zaś innych sron tylko za doniesieniem nastąpionym rewidować, i co w niestemplowanych woreczkach lub paczkach tego towaru znajdują, zabierać mogą, lecz są obowiązani do oddania zabranego towaru wraz z porządnym opisem zdarzenia administracyi dochodowej.

§. 10. Tey administracyi nadane jest prawo, przywoływania sron, czynienia indagacyi i wydawania przyzwoitego wyroku w pierwszej instancyi.

W przeciągu 6 niedziel od dnia oddanego sronie za rewersem wyroku powinny srony karze podpadłe albo grzywiny zapłacić, albo drogą łaski, lub prawa dalsze uczynić kroki. Po upłynieniu tego sześciu-niedzielnego terminu nie należy słuchać więcej srony, lecz prokuratora kamery grzywiny drogą przyzwoitą exekwować powinna.

Jeżeli droga łaski obrana; tedy podanie czyli rekurs do dyrekcyi tabakowej i stemplowej zamierzony do administracyi podać potrzeba, która go bez odwłoki za pomocą relacyi

zдание iey obeymującey wyżej przełoży. A jeżeli droga sądowa obrana; tedy król. prokuratora kamery, który do zastępowania powszechnych dochodów jest obowiązany, pozwać należy.

Względem Rużu.

§. 11. Wszelki ruż, bez wyjątku, pod którym rozumi się i tak zwany papier czyrkaski do rużowania, czyli by po miastach, czyli na prowincyi, gdzie dochód stemplowy jest uitanowfony, był potrzebowanym, podlega taxie stemplowej. a to: zwyczajny ruż w tygielkach biało polewanych, lub porcelanowych lub też wszelkie od każdego tuta, po graycarow piętnaście, papier czyrkaski, w kartkach przedający się, od każdej kartki, po graycarow cztery.

§. 12. Ten towar, czyli by zagranicznym, czyli krajowym był fabrykantem, należy, w każdym razie do miasta stolecznego każdej prowincyi przystawiać, i po uskuteczniomym urzędowaniu celney komory do stemplowego urzędu dla stemplowania go oddawać.

§. 13. Fabrykanci tego towaru mają jedynie wolność trzymania zapasow niestemplowanych w swoim pomieszkaniu; zabroniono im jednak wypuścić co swoich rąk jakimkolwiek bądź sposobem bez stemplu; również niewolno kupować, przedawać, lub po sklepach albo innych domach prywatnych przechowywać ten towar bez cechy stemplowej.

§. 14. Kupujący i przedający, tudzież kupcy, lub inne osoby takowy ruż na sprzedaż przynoszące lub u których niestemplowany się znajdzie, mają procz konfiskacyi towaru, każdy za siebie zapłacić grzywny dwadzieścia razy stemplową należność wyszając. Gdy by zaś przedający sam ruż robił; tedy za pierwszym razem podwoynemi grzywnami, to jest: summe taxę stemplową czterdzieści razy wynoszącą, a w przypadku powtorzonym, procz tychże samych grzywn, utratą prawa robienia tego towaru ukaranym być ma.

Wreszcie odług §. 9, i to §. niniejszego przepisu postąpić sobie należy.

§. 15. Srowadzanie bielidła, czyli *blanszu* z zagranicy, tudzież własne onego robienie zostanie nadal zupełnie zabronionym, a ponieważ ten zakaz jest urzędzeniem politycznym; przeto C. K. urzędy stemplowe i administracye dochodowe na przyszłość do karania wykroczenia przeciwko temu zakazowi żadnego wpływu mieć nie mają, lecz tylko strażnikom dochodowym rozkazuje się, ażeby, jeżeli na wizytacyach takową zakazową przeciwną fabrykacją odkryją, towar zatrzymali, ale jednak przez przełożoną sobie administracyę, rządowi krajowemu politycznemu o tym donosili, którym czynienie dalszych krokow przytli.

§. 16. Nakoniec rozporządzamy, ażeby względem preskrypcyi kary, dodawania affyflencyi, exekwowania grzywn zapadłych *falszaywych* stemplow, i w innych taxy pudrowe, krochmalowe, i rużowe tyżących się przypadkach, przepisy *naszego* stemplowego patentu pod 51ym Października bieżącego roku wykonywane były.

Dan w Naszym stołecznym i rezydeneyonalnym mieście Wiedniu d. 15 Października 1802 panowania Naszego Rzymskiego i dziedzicznego - krajowego 11tego roku.

FRANCISZEK. (L.S.)

Aloyzy hrabia de Ugarte.

C. K. Czeski Półkownik, i Arcy Xiążęcy
Austryacki pierwszy kanclerz.

Franciszek-hrabia de Woyna,

Jozef baron von Ser Mark.

Za J. C. K. M. najwyższym rozkazem
Leopold baron de Haan.

Pewny obywatel oddając przed lat dwiema w Krakowie wizyty, zostawił w któryśm domu karabellę z spiżową rękością złotem nabitą. Służący iego oniey zapomnieli, i dopiero nie dawno okazało się że tey karabelli nie masz. Przeto uprasza, aby ten dom w którymby się ta karabella znalazła, raczył donieść o niey do Kantoru Gazety Krakowskiej, gdzie się dowie o właścicielu.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż rzeczy ruchome w złocie, srebrze, miedzi, mosiądzu, cynie sukniach i rożnych domowych sprzętach po niegdy P. Marcynie Krzyżanowskim, gminnym miasta Krakowa pozostałe,

na żądanie prawych jego dziedziców przez publiczną licytacją dnia 20 Grudnia r. b. o godzinie 9 zrana począwszy w kamienicy pod Nrem 31 na Grodzkiej ulicy za gotową zapłatę sprzedawane będą. — Ochotę przeto co kupić mający uwiadomią się, ażeby w miejscu i czasie wyżej oznaczonym znajdować się starali.

Drdachi.

Gollmayer.

Ezdziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 20 Listopada 1802. roku.

Kozłowski sekr.

Przez C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej uwiadonia się niniejszym Edyktem Pan Xawery hrabia Branicki jako oyciec i kurator małoletniego syna swego Władysława hrabiego Branickiego, iż adwokat Madann kurator mally krydalney Kazimierza Xcia Sapiehy o powrocenie zwierciadeł krzyżatowych, dwóch angielskich zegarkow, poiazdu i szkatułki hebanowey naprzeciw niemu do tutejszych sądow żałobę podał, i pomocy sądowey, ile sprawiedliwość tego wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądom tutejszym miejsce jego zamieszkania wiadome nie jest, lub czyli on się w C. K. dziedzicznych krajach znajduje, przeto z jego niebezpieczeństwem i na jego koszt tutejszego adwokata Chylińskiego, temu za kuratora przydały, z którym proces stosownie do przepisow sądowych dla C. K. dziedzicznych państw ustanowionych rozpoczął i ukończony będzie; on zatem tym końcem upomina się, aby w przeciągu dni 90 lub sam się stawił, lub ustanowione mu kuratorowi, jeżeli ma jakie prawa swego dowody wcześniej przestał, lub nakoniec innego jakiego obrońcę ustanowił, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu prawa tych do swey obrony środkow używał, które za zdolniejsze do tego uzna, gdyż inaczej skutki swey opieszalosci samby sobie przypisać musiał. Tak bowiem przepisują prawa dla C. K. dziedzicznych krajow ustanowione.

Gołaszewski.

Brozowski.

Münch.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubel. Galicyi Zachodniej

Dan w Lublinie d. 24. Września 1802.

Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmują tym Edyktem Panu Xaweremu hrabi Branickiemu, jako oycu i kuratorowi małoletniego syna swego Władysława hrabiego Branickiego, że adwokat Madann kurator mally krydalney Kazimierza Xcia Sapiehy o powrocenie kosztownych rzeczy z urzędu zastawniczego Lwowskiego wykupionych żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżałowany zostaje lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, one nuż adwokata tutejszego P. Chylińskiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się, i ukończony będzie: on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: aby w przeciągu dni 90 lub sam się stawił, albo jeżeli ma jakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey brony za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Gołaszewski.

Brozowski.

Münch.

Z Rady C. K. Sądow Szlachec. Lubelskie Galicyi Zachod.

Dan w Lublinie dnia 23. W zeznia 1802.

Sahaneck.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa, niniejszym obwieszczeniem podaje do wiadomości, iż po śmierci Jacka Kulczyckiego tutejszego mieszczanina pozostała się córka Łucya Kulczycka która do majątku zmarłego oycy swojego ma prawo dziedzictwa, gdy atoli pominiętej Łucyi Kulczyckiej miejsce przemieszkivania tutejszemu sądowi wiadome nie jest, przeto niniejszym obwieszczeniem powołuje się, ażeby w przeciągu 3 lat i 18 tygodni od daty tego wyroku do tegoż majątku w tym sądzie osobiście lub przez ustanowionego sobie kuratora w osobie P. Adama Ekielskiego (dawszy mu służące do tego swoje obrony) tym pewnością zgłosiła się, inaczej po upływie tym czasie majątek ow oyczyły z zgłaszającym się do niego dziedzicom będzie przyznany i wydany.

Drdacki.

Gollmayer.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 15 gbris. 1802 roku.

Kozłowski sekretarz.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wzywają Edyktem niniejszym Pana Ignacego Kulpińskiego, którego miejsce mieszkania nie jest wiadome, do dziedzictwa po s. p. Janie Kulpińskim pozostałego z tym ostrzeżeniem: że jeżeli się w przeciągu roku i niedziel zgłosi nie zgłosi, częśćka dziedzictwa na niego przypadająca tak długo pod dozorem i w administracyi C. K. sądów tutejszych zostawać będzie, aż on podług praw przepisu za zmarłego ogłoszonym zostanie. W Krakowie dnia 22 Maia. 1802.

Josef de Nikorowicz.

Chrasiański.

Brzozad.

Z Rady C. K. sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.

Slauponski.

C. K. Magistrat Kazimierza dolnego oznajmuje tym Edyktem starozakonnemu Beniaminowi Efraimowiczowi, że Star. Mortko Dawidowicz przeciw niemu u magistratu tutejszego w sprawie o zapłacenie zł. pól. 1950 c. s. c. żałobę podał, i o pomoc sądu (ile sprawiedliwość wymaga) dopraszał się: — Gdy zaś magistrat tutejszy nie mając wiadomości gdzieby on został, lub czy weale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, temuż patrona Mateusza Waszkowskiego z jego szkoda i kosztem załepcą postanowił, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpoczenie się, i ukończonym zostanie. — On przeto niniejszym Edyktem tym końcu udomina się, ażeby dnia 25 Februar. 1803 roku ogłoszynie i zrana do pertraktacyi sum narieczney sam osobiście stanął, albo jeżeli ma prawa swego dowody, te załepcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo na koniec innego patrona sobie obrał, tego magistratowi tutejszemu wymienił, i podług przepisaw tych środków prawa używał, które do obrony swojej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien.

Dan w Kazimierzu dolnym dnia 22 gbris 1802.

Kosary, proconsul.

Masłowski, syndicus.

F. Zylchert, affor.

Rozporządzenie Cesarsko-Królewskiego Gubernium Galicyi zachodniej.

Cło od sprowadzania koperszt chow, czyli estampow na nowo ustanawia się prawem.

Najjaśniejszy Cesarz Jegomości Najwyższym dekretem nadwornym pod d. 19 p. m. Października uchwalił raczył, ażeby od kopersztychów, z zagranicy sprowadzonych, dziesiędziesiąt złotych ryńskich za cetnar na cło odbierano; ale względem związek kopersztychami opatrzonych zwyczaj doryczczasowy utrzymać się powinien.

Ta zątem uchwała do powszechney podaie się wiadomości.

Dan w Krakowie dnia 5 Listopada 1802.

Jan Nep. hrabia de Trautmansdorf,
Kraiovy Gubernator.

Jan Edler de Platzer.

Od C. K. Rządow Kraiowych Galicyi Zachodniej.

Penieważ w Urzędowie tutejszokraiowym mieście, które w cyrkule Józefowskim leży,

zawakowało tymczasowe sydykowsko z nadgroda roczną 300 ryń. wynoszącą, przeto się ta okoliczność do powszechney podaie wiadomości, tym końcem, ażeby kompetenci dekretami obieralności z przepisu prawa opatrzeni, i język polski, lub przynajmniey słowiański iaki z nim spokrewniony umiejący, którzy urzędu tego dostąpić sobie życzą, prozby swe należyćie sporządzone w przeciągu 6 tygodni prosto do C. K. zachodnio galicyyskich rząd. w kraio-
wych podawali. W Krakowie d. 16 Listopada 1802.

Hrabia Sedlnicki.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey, oznaymiają tym Edyktem Uro: Dymitrowi Chuczynskiemu i Franciszkowi Dydyńskiemu, że Jan Florentin Gorski prze-
cioko nimi i innym pozwanym względem exekucyi dekretow Tribunal: Lubelski: umieszczenia
wierzyteli a osobliwie powoda na Jaroszwieach Korytowoszczyną zwinney wymuiąc
kalkulacją od sukcesorow Piotrkowskich u sądown tych żatobę na nich podał, i o pomoc
sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. kra-
jach dziedzicznych znajdują się, im patrona tuteyszego Ur. Hakenschmida, z ich szkodą
i ich kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten podług ordynacwi sądowney roz-
pocznie się, i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają
się: aby w czasie przywołanym-to jest: dnia 8 Sycznia 1803 rana o godzinie 9 sami się
stawili, albo jeżeli mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie prze-
szali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepi-
sow tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za najsukuczniey-
sze osądzą, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu
C. K. praw, samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 30 Września 1802.

Gołaszewski.

Purtscher.

Gruszecki.

Z Rady C. K. sądow Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod. Sahaneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey, oznaymiają tym Edyktem Panu
Xaweremu Hr bi Braniczkemu jako oycu i Kuratorowi małżetniego Władysława Hrabiego
Branickiego, że adwokat Madaun Kurator spraw masly krydalney zmarłego Kazimierza Xcia Sapiehy
o powrocie namiotu żatobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga do-
praszał się.

Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostają, lub czy wcale w C. K.
państwach dziedzicznych znajduie się, onemu adwokata tuteyszego P. Chyleńskiego z iego szko-
dą i iego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten, stosownie do przepisu ustawy
sądowej rozpocznie się i ukończonym będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem
się upomina, aby w przeciągu dni 90 sam się stawil, albo jeżeli ma iakie prawa swego do-
wody, te zastępcy ustanowionemu wczesnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał,
tego Sądom tuteyszym wymienil i podług przepisow tych środków prawa używał, które do
swey obrony za najsukucznieysze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z
zaniedbania wynikającą mogącą samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać był
winien.

Gołaszewski.

Brożowski.

Münch.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniey Dan w Lublinie 24 Września 1802. Sahaneck.

Ponieważem ja niżey podpisana Kontraktem z JW. hrabiną Jozefą de Karoly, z domu
baronową de Harruker, i JW. C. K. jenerał majorem Piotrem baronem de Bolza, jako peł-
nomocnikiem wszystkich sukcesorow Maryanny hrabiny Sztokhamer tu w Wiedniu 24 Grud-
nia 1801 zawartym wzmiankowanej JW. hrabinie de Karoly, i liniom hrabiow Sztokhamer,
a tym samym ich sukcesorom wszystkie moje dobra i części w kommitacie bekefferskim po-
łożone bez wyjątku, i najmnieyszego warunku pod tym obowiązkiem ustąpiła: ażeby ich na-

bywcy długi moje pod 24 Grudnia 1801 własnoręcznie odemnie spisane, a trzykroć do piędziesiąt tysięcy ryńskich wynoszące spłacali, i mnie na roczne utrzymanie piętnaście tysięcy ryńskich do zgonu mego dawali; ponieważ także JW. hrabia Jozef de Karoly po śmierci nieboszki matki swojej, i JW. baron Piotr de Bolza, jako pełnomocnik sukcesorów Maryanny hrabiny Sztokhamer w kontrakcie dziś ze mną na proźbę moją zawartym zezwolili na spłaceniu długów po zawarciu pierwszego kontraktu jeszcze wynalezionych, w rozkładzie przeze mnie dźiłały własnoręcznie podpisanym zawartych, i 38,127 ryń. wynoszących, i dawanie mi nadal już nie 15,000 ryń. lecz dwunastu tysięcy ryń. rocznie na moje utrzymanie się, poki żyć będę; przeto wydałem niniejsze uroczyste oświadczenie moje, że procz długów w obydwóch pomienionych wypisach wyszczególnionych wcale żadnych innych nie mam, ani też innemi obowiązkami obciążona nie jestem, a z tym JW. nabywcom dobr moich w żaden sposób ciężarem stać się więcej nie mogę; owszem jako najmocniej oświadczam, że do zaciągania jakichkolwiek długów, lub wchodzenia w inne uciążliwe jakokolwiek zwane obowiązki nazawsze niezdolną jestem; i ażeby wzmiankowani JW. nabywcy dobr moich JW. hrabia Jozef de Karoly, tudzież JW. jenerałmajor Piotr baron de Bolza jako pełnomocnik sukcesorów Maryanny hrabiny Sztokhamer nazawsze i zupełnie zabezpieczonemi byli, taka wyraźna wola jest moja, by natychmiast potrzebny uczynili krok względem ogłoszenia moiej uznanej tu niezdolności zaciągania długów, i wchodzenia jakokolwiek w uciążliwe obowiązki, po wszystkich C. K. krajach dziedzicznych, podług praw postanowionych, gdyż oprócz wyznaczony na utrzymanie moje summy, której żadnym sposobem obciążać nie mogę, nic wcale nie posiadam, więc podług najwyższej przestrogi wszelkiego wchodzenia w interesa pieniężne lub uciążliwe unikać powinienam. Na dowód czego niniejsze oświadczenie własną podpisawszy ręką, pieczęcią moją stwierdziłam. W Wiedniu 26 Sierpnia 1802.

(L.S.)

Barbara hrabina Siskowics.
z domu baronowna Harruker.

C. K. Magistrat Kazimierza dolnego oznajmuje tym Edyktem Starozakoonnemu Beniaminowi Efraymowiczowi: że Starozakoony Moriko Dawidowicz ojciec i Chaja Dawidowiczowa co ki przeciw niemu u Magistratu tutejszego, w sprawie o powrocie nie rzeczy i pieniędzy w moc posagu danych lub zapłaceniu atkożicie czer. zt. 44 sum eo quod interest: żądobę podali i o pomoc Sądu (ile sprawiedliwość wymaga) doproszoli się.

Gdy zaś Magistrat tutejszy niemając wiadomości gdzieby on zostawał, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdował się, temuż patrona Mateusza Waszkowskiego z tego szkoda i kosztem zastępcą p stanowił, z którym proces ten podług ordynacji sądowej rozpoznie się, i u nich zonyim zostanie — On przeto niniejszym Edyktem tym końcem upomina się, aż by ani 25 februarii 1803 roku o godzinie 9 rana, do pertraktacyi summaryczney sam osobistie stanął, albo jeżeli ma prawa swego dowody, te zasiępy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego patrona sobie obrat, tego magistratowi tutejszemu wymienił, i podług przepisow tych środków prawa używał, które do obrony swojej sprawy za najszyteczniejsze osadzi, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniebania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien. Dan w Kazimierzu dolnym d. 22 gbris 1802.

Kosary, pro onsul.

Mastowski, syndi us.

F. Zylc iert, assessor.

C. K. Gubernium Galicyi i zachodniej. — Ponieważ w tutejszokrajowym mieście Krasnymst wie, cyr. choćm urząd Syndyka z rocznym salarium 400 ryń. pułaczony kawikował; przeto się to tym koń em do wiadomości podaie, ażeby kompetenci mający przeoisane dekreta obieralność, i umiętący ięz k polsk, lub jakik luiek słowiański z nim sp krewniony którzy sobie życzą dostąpić tego urzędu, proźby naliczyć opatizone w przeciągu 6 tygodni bez pośrednio do C. K. Gubernium Zachodniej Galicyi podawali. — W Krakowie d. 19 Listopada 1802

Hrabia Sedlnieki.

Rozporządzenie Cesarско Krolowskiego Gubernium Galicyi Zachodniej.

Wolno sprowadzać stal zagraniczną, granicą przednią, grubości ćwierć cala małą.

Podług Najwyższego Dekretu nadwornego pod 11 m. Października pozwolono przez komory komercyjnalno pograniczne sprowadzać przedniejsze gatunki zagranicznej Stali graniastej, grubości swoją ćwierć cala nieprzewyższającej, za opłatą etc po trzy kracyory od wartości złotego ryńskiego.

Co się zatym do powszechney podaie wiadomości. — W Krakowie dnia 5 Listopada 1803.

Jan Nepomu hrabia de Trautmannsdorf,
kraiowy Gubernator.

Jan Edler de Platzer.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznaymiają tym Edyktem PP. Jozefowi i Eleonorze Karwickim małżonkom: że Antoni i Katarzyna Steplowscy u C. K. Sądów tych — o zapłacenie summy kapitalney 639 zł pol. 11 gro. i prowizyjnalney 280 zł pol — żatobę na nich padali, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Gdy zaś Sądy te, niemając wiadomości gdzie PP. obżałowani zostają, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicz; znajdując się, anymie adwokata tutorszego P. Wialentego Ostawskiego z ich szkodą i ich nosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwa dziedzicznie przepisanej rozpocznie się, i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby dnia 1 Lutego 1803 roku sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. Praw, przypisać musieli.

Jozef de Nikorowicz.

Chrajskiński.

Brzorad.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 26 Października 1802.

Elsner.

C. K. Sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznaymiają tym Edyktem Ur. Karolowi Szaniawskiemu, że Ur. Tokla z Szaniawskich SkwarSKI i Antoni SkwarSKI małżonkowie, tudzież małoletni Dramińscy pod opieką matki Tekli SkwarSKIEY i Ur. Jana Fńiewskiego wspotopiekuna zostający przeciw niemu i Franciszce z Mysłowski Szaniawskiej, niemniej Wiktorowi Szaniawskiemu do Sądów tych w sprawie o Egzekucją na satysfakcyą summy 8000 zł pol żatobę padali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś te sądy nie mając wiadomości, gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. Kraiach dziedzicznych znajdując się, niemu patrona tutejszego Ur. Rybergera z tego szkodą i tego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto tym Edyktem niniejszym upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: na dzień 17 Stycznia 1803 r. sam się stawili, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. Praw, samiby sobie przypisać być winion.

Dan w Lublinie d. 19. Października 1802.

Golaśzewski.

Gruszecki.

Münch.

Z Rady C. K. Sądów Sza: Lubel. Galicyi Zachodniej.
Suhaneck.